

eller Fiskerikontrollen med det til Raadighed staaende Materiale at garantere for under Isforhold at kunne inddrage og atter udlægge denne Tønde. Det faktiske er imidlertid, at Ønskeligheden er indrømmet. Bevillingen er faktisk søgt og givet. Der findes altsaa en Bevilling hertil paa 4 000 Kr., som ikke er kommet til Anvendelse. Nu er Forholdet dette, at de Mænd, det Erhverv, som i første Række skulde nyde godt deraf, nemlig Fiskerne i de omliggende Egne, deriblandt Fiskerne i Hou, meget vel, som de fornuftige Mænd de er, forstaaer, at naar det i Øjeblikket vil koste maaske det 4—5—6-dobbelte at udføre dette Arbejde, og naar det oven i Købet kunde blive vanskeligt i Øjeblikket at passe denne Tønde, kan man gaa ind paa, at sligt maa udsættes til bedre Tider. Men saa var der en Ting, man fra vedkommende Fiskeres Side kunde ønske som en Slags Kompensation, i Virkeligheden en billig og rimelig Kompensation, og det er dette at faa Thunø Fyr saaledes forbedret, at det kunde tjene som Vejledning for den meget vanskelige Sejlads, som Fiskerne, navnlig i Hou, har, naar de i mørke Vinternætter skal søge ind i Havnen ude fra deres Arbejde. Tidligere var Forholdet saaledes, at Thunø Fyr var et fast Fyr, som lyste hele Horisonten rundt. Nu er det forandret til et Vinkelfyr, og man sendte saa Andragende ind, om der maatte blive indsat en Vinkel, der lyste ud over det Farvand, hvor tidligere det gamle Fyr havde tjent som Vejledning. Det er fra Ministeriets Side afslaaet, men sikkert afslaaet under forkerte Forudsætninger. Marineministeriet er gaaet ud fra som givet, at for at det skulde nytte noget, skulde Fyret betydeligt udvides og forhøjes. Jeg har talt derom med Fiskeriforeningens Formand i Hou, og han hævder bestemt, at dette ikke er Tilfældet, ganske vist forsvinder Lyset, naar man kommer ganske tæt ind under Øens høje Banker, men i øvrigt vil man blot ved at indsatte en vid Vinkel, der lyser ud over det tidligere nævnte Farvand, skaffe Fiskerne den Fordel, de tidligere havde, nemlig en Ledestjerne ved Indsejlingen til Hou i mørke Vinternætter. Det er mit Haab, at man efter at have modtaget disse Oplysninger vil tage Sagen op til fornyet velvillig Overvejelse.

Jeg vil gerne tillade mig at spørge den højtærede Indenrigsminister, hvorledes han stiller sig til den for et Par Aar siden søgte Deling af Aarhus Amt. Der blev i 1919 fra en Mængde deri interesserede Foreninger indgivet Andragende om en saadan Deling, begrundet ved det absolut alt for overhaandtagende Arbejde, Amtskontoret i Aarhus

har. Det er mig bekendt, at afdøde Indenrigsminister Berg stillede sig velvilligt til Tanken om en saadan Deling, og det er mit Haab, at den nuværende højtærede Indenrigsminister vil stille sig paa lignende velvillige Maade.

Saa har jeg kun en lokal Bemærkning endnu, nemlig en Bemærkning til den højtærede Undervisningsminister. Ministeriet foretog i Maj 1920 et Køb af en Ejendom, som ligger i min Valgkreds, Amstrup Pakhus; Meningen var den Gang at omdanne den til et Hjem for forvildede unge Kvinder. Man har siden ment at kunne undvære dette Hjem dér, da man har faaet et tilsvarende Hjem i Sønderjylland. Men det er en Selvfølge, at man i min Valgkreds med en vis Interesse ser paa det Spørgsmaal, om man har Tanker om nu at anvende denne Stats-ejendom paa anden Maade, om der fra den højtærede Undervisningsministers Side foreligger nogen som helst Planer i saa Henseende, eller om han mener, at den Forpagtning, som vistnok nu løber, maa løbe endnu i adskillig Tid, før man kan tænke sig fra Statens Side at søge denne Bygning anvendt til Statsformaal. Jeg vilde meget gerne have en Udtalelse fra den højtærede Minister desangaaende.

Det ærede Medlem Hr. Stauning udtalte til Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Brorsen, at denne pralende havde peget paa de meget store Udgifter, som Finansloven indeholdt til sociale Formaal, og saa nævnte Hr. Stauning 35 Mill. Kr. Det viser, at det ærede Medlem Hr. Stauning aldeles ikke havde forstaaet Brorsens Udtalelser. Thi det Beløb nævnte det ærede Medlem Hr. Brorsen i Sammenhæng med de Ofre, der økonomisk set bliver bragt alene til Fordel for Husmandslovgivningen. Hvis man vil sammentælle de Beløb af social Art, som findes paa Finansloven, bliver det samlede Beløb langt større. Hvis det ærede Medlem Hr. Stauning blot havde haft i Tankerne de over 23 Mill. Kr. til Alderdoms-understøttelse og de 12 Mill. Kr. til Sygekasserne, vilde han allerede dér have haft et Beløb over de 35 Mill. Kr.

Det ærede Medlem Hr. Stauning brugte dernæst det haanlige Udtryk, at det var meningsløst at tale om en social Finanslov, naar man samtidig gennemførte Forhøjelser af Taksten paa Rigshospitalet. Det synes jeg var en meget dristig Paastand. Hvis det ærede Medlem Hr. Stauning havde oplyst, hvorledes Forholdet ligger, tror jeg, de fleste vilde indrømme, at de Forhold, som raader økonomisk set med Hensyn til Betalingen paa Rigshospitalet, i meget høj